

מקומות וכינוייהם

האַ-הִידְיָעָה בְּשָׁמוֹת מִקּוֹמוֹת

לומדי כתיבת הארץ מגדרים את ההרים שמצפון להרי יהודה ועד לעמק יזרעאל כהרי השומרון. לעומתם יש מזכירים על העובדה, כי שומרון הוא שם פרטני מובהק, ויש אפוא לגרסו תמיד בלי האַ-הִידְיָעָה.

על מקור השם שומרון נאמר לנו, כי עמרי קנה את ההר מאות שמר ובנה שם עיר בשם שומרון, על שם שמר אדוני ההר שומרון (מל"א טז, כב). זהו אפוא שם, שהומצא במיוחד להר ולעיר האמורים. במקרה נמצא שם זה عشرות פעמים, ותמיד ללא האַ-הִידְיָעָה — לא גלויה ולא מובלעת: בשומרון, משומרון — אותיות השימוש בלי סימן של ידוע. גם הצורה הארמית פְּתֻרִין שבספר עוזרא היא ללא ידוע. מסתבר מכאן, שיש להסכים לגורה, האוסרת את השימוש בהאַ-הִידְיָעָה עם השם שומרון.

אין ספק, שהגרטה הנפוצה ביום השומרון נתקבלת בהשפעת שמותיהם של אורים אחרים בארץ, שהם גרים עם האַ-הִידְיָעָה: השרון, הפליה, הנגב, הכרמל ועוד. אולם ודאי שנkitת גורה-שווה ממשות אלה אינה מוצדקת, כי מתקבל שככל אלה הם שמות כליליות, והפיקתם לפרטיים מחייבת את הידע. מתקבל כי שרון משמעו מישור סתום,

ואילו השرون המסויים הוא מישור החוף של ארץ-ישראל; שפלה היא חבל הארץ כל שהוא, שאין בו הרי, ואילו השפלה היא שפלת יהודה; נגב הוא גם אرض גנובה ויבשה וגם צד דרום, ואילו הנגב המידוע הוא חבל הארץ הדרומי והיבש של ארץ-ישראל; כרמל הוא אرض כרמים או שטח פורה, ואילו הכרמל הוא הר מסויים; גליל הוא כל חבל הארץ הגליל הוא קיצור השם גליל הגויים, חבל הארץ הצפוני המסויים של ארץ-ישראל. הוא הדין גם לגבי שמות מקומות אחרים, שאף הם מקורם בשמות כלליים. מבחינה זו מוצדק, למשל, הכינוי המפורסם העמך, שבגלל ידועו מכיריים הכלול כי הוא עמק מסויים, וזה קיצור של עמק-ירושלים. לא כן שומרון, שהוא כאמור שם פרטני מובהק, וכשם שאין לגרוס "יהודה", כך אין לגרוס "השומרון".

אולם בדיקת נרחבת יותר מלמדת אותנו, כי הכל האמור אינו מוצדק כל-כך.

א) יש שמות שונים של מקומות, הנראים בהחלט כשמות פרטיים — ובכל זאת הם נgresים גם במקרה, במקומות מסוימים, בהאי-הידייעה. השם לבנון, למשל, אינו ידוע לנו אלא כשם להר מסויים; ושם זה התהוו כמי הנראה מהמלה "לבן", ממש באותה דרך ששומרון התהוו משמר. והנה במקרה המכונה ההר הווה גם לבנון וגם הלבנון. בשתי הוצאות ברור, שאין המכונה אלא להר הווה. גלעד אף הוא שם פרטי. אמנם לפי המספר במקרה מקורה ב-גֶּלְעֵד, אולם הניקוד שונה, ומלבד גלעד בשם אדם אין לנו אלא גלעד כשמו של אותו חבל הארץ. והנה, במקרה

מכונה חבל הארץ גם גלעד וגם הגלעד. הירדן אף הוא, כמודמה איננו אלא שמו הפרטני של אותו נהר. אמנם יתכן, שיש רמז לכך, שאף זהו מקורו בשם עצם כליל שנשתכח, שם שmobeno "נהר" או "בחל" סתם: "כי יגיח ירדן אל פיהו" (איוב מ, כג), ואולי גם "מארץ ירדן וחרמוניים" (תהלים מב, ז). גלבוע הוא שם עצם פרטני, ובכל זאת הוא במקרא כמעט תמיד בההידיעת, אך יש גם גלבוע בלי הא זו. ככלו של דבר, דומה שיש כמה מספקת של דוגמאות לשמות פרטיים של מקומות, הנמצאים במקרא עם הא-הידיעה.

ב) עובדה מעניינת היא, שיש גם חיזיון הפוך: שמות כלילים שהיו לשמות פרטיים, ובכל זאת הם כתובים לעיתים ללא הא-הידיעת. גבעה היא כМОבן שם כללי, וכשהוא נחפרק לשם פרטני של עיר מסוימת — מן הדין שצורתו תהיה הגבעה; והנה עובדה היא, כי עיר זו מכונה במקרא פעמים אחדות גבעה, ללא הא. וכן העיר הרמה, המכונה גם רמה. על הכרמל אמרנו, שהוא במקורו שם עצם כללי ולכון מן הדין הוא שההר המסוים יקונה הכרמל; אולם מצאנו "כתבור בהרים וככרמל בים" (ירמיה מו, יח), וההקבלה לתרור מוכיחה, שהכוונה הכרמל המסוים — וניקוד כפי הדמיון הוא בשווא!

עובדות אלה מלמדות, כמודמה, כי לא הייתה קביעות מוחלטת לגבי הוספת הא-הידיעת לשמות מקומות, וכנראה במיוחד לשמות מחוזות וחוילי ארץ. שמות כלילים שנփכו לפרטים נגרשו גם ללא הא זו, ושמות הנראים כפרטים מובהקים נגרשו גם עם הא זו. ומכאן, שאף על פי ששומרון

כתובה במקרא תמיד ללא הא-הידיעה — אין לאסור במוחלט את הגרסה "השומרון".

מסקנה זו נאותה גם לגבי שמות אחרים, שגורלם בזמננו הוא כגורל השם שומרון. הנה השם כנרת הוא במקרא תמיד ללא הא-הידיעה, וברור לנו, שאין כנרת אלא שמה המוחדר של אותה ימה. בכל זאת מרבים חיים לדבר ולכתוב ולשיר על הפנרת, יותר על כן: דומה שהגרסה עם ההא לגבי אותה ימה, נפוצה חיים יותר והיא משמשת להבדלה בין המושבה והקיבוץ כנרת לבין הימה — הכנרת, ו מבחינה זו אף יש בכך ברכה. דוגמאות נוספות: גולן וחווון כתובות במקרא ללא הא-הידיעה, והנה אנו רגילים לומר החווון, הגולן; ולכואורה מדוע לא נאמר כן, אם יש במקרא בצד בשן גם הבשן?

נסכם אפוא, ששמות מקומות, וביחוד שמות מחוזות וחללי ארץ, אפשר לגרוס גם בא-הידיעה וגם בלי תא זו, בלי להקפיד על הבדיקה, אם הם שמות כלילים שהיו לפרטיים או שמות פרטיים מעיקרים. אך, כמובן, יש להיות מודרניות.